

ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΥ Η

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΚΛΗΣΗ

Από την εστία του Φωτός μέσα από την Διάνοια του Θεού

Ας διαχυθεί Φως μέσα στις Διάνοιες των ανθρώπων

Το Φως ας κατέλθει στην Γη.

Από την εστία της Αγάπης μέσα από την καρδιά του Θεού

Ας διαχυθεί Αγάπη μέσα στις καρδιές των ανθρώπων

Είθε ο Χριστός να γυρίσει στη Γη.

Από το κέντρο απ' όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή

Ο Σκοπός ας καθοδηγεί τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων

Ο Σκοπός που οι Διδάσκαλοι γνωρίζουν και υπηρετούν

Από το κέντρο που ονομάζουμε φυλή των ανθρώπων

Το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός ας πραγματοποιηθεί

Και είθε να σφραγίσει την πύλη του κακού

Το Φως, η Αγάπη και η Δύναμη ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στην Γη.

ΟΜ ΟΜ ΟΜ

Επιφανειακά το κάλλος και η ισχύς αυτής της Επίκλησης βρίσκεται στην απλότητά της και στην έκφραση ορισμένων κεντρικών αληθειών τις οποίες όλοι οι άνθρωποι, ενστικτωδώς και φυσιολογικά, αποδέχονται – της αλήθειας για την ύπαρξη μιας βασικής Διάνοιας στην Οποία δίνουμε αόριστα το όνομα Θεός· της αλήθειας ότι πίσω απ' όλα τα εξωτερικά φαινόμενα κινητήρια δύναμη του σύμπαντος είναι η Αγάπη· της αλήθειας ότι μια μεγάλη Ατομικότητα ήρθε στη Γη, που ονομάζεται από τους Χριστιανούς Χριστός και ενσωμάτωσε αυτή την αγάπη ώστε να μπορέσουμε να κατανοήσουμε· της αλήθειας ότι τόσο η αγάπη όσο και η νοημοσύνη είναι αποτελέσματα εκείνου που ονομάζεται Θέληση του Θεού και τελικά της αυταπόδεικτης αλήθειας ότι μόνο διαμέσου της ίδιας της Ανθρωπότητας μπορεί να πραγματοποιηθεί το θείο Σχέδιο.

.....να χρησιμοποιείτε αυτή τη Μεγάλη Επίκληση σαν ψυχές και σαν εκείνοι που βρίσκονται σε κάποιο μικρό μέτρο επαφής με την Ιεραρχία. Όταν ο φθόγγος της ανθρωπότητας και ο φθόγγος της Ιεραρχίας συγχρονισθούν με τη χρήση της Μεγάλης Επίκλησης, θα έρθει μια δυναμική και άμεση ανταπόκριση απ' τη Σαμπάλλα και αυτή θα πάρει γοργά τη θέση που η Ιεραρχία και οι μαθητές του κόσμου επιθυμούν να δουν. Το κύριο αποτέλεσμα της ορθής χρήσης της Μεγάλης Επίκλησης (όσον αφορά την ανθρωπότητα) είναι η επιτάχυνση. Όπως τόνισα νωρίτερα, μια τέτοια επιτάχυνση μεταφέρει μαζί της τους δικούς της κινδύνους και συνεπώς έχουμε την εμφάνιση των αληθινά τρομακτικών προβλημάτων και των φοβερών γεγονότων που για πολλά χρόνια πλήττουν τους ζηλωτές και μαθητές του κόσμου. Μ' αυτή τη διαδικασία μαθαίνουν το έργο της σωτηρίας του κόσμου και γίνονται βαθμιαία κατάλληλοι για την θέση του παγκόσμιου σωτήρα και την απορρόφηση του κακού κάρμα.

Η Μεγάλη Επίκληση , το μυστικό: τμήμα του αποκρυφιστικού αντικειμενικού σκοπού που βρίσκεται πίσω από τα λόγια που σας ζητήσα να επαναλάβετε σε σχέση με τη Μεγάλη Επίκληση :

Γνωρίζουμε, ω Κύριε της Ζωής και της Αγάπης,

για την ανάγκη·

Άγγιξε την καρδιά μας πάλι με αγάπη,

για να μπορούμε και εμείς να αγαπούμε και να δίνουμε.

Η σκέψη της ελεύθερης κυκλοφορίας της ενέργειας ανάμεσα στα τρία παγκόσμια κέντρα κινητοποιεί τη μαντρική αυτή πρόταση. Μια μελέτη της θα σας δείξει πώς η επίπτωση και η σημασία των φανερά απλών λέξεων μπορεί να είναι πολύ βαθύτερη και πολύ πιο εκτεταμένη σε αποτέλεσμα απ' ό,τι είσθε ικανοί να συλλάβετε. Η αναγνώριση αυτή και μια δημιουργική απαθής χρήση της φαντασίας μπορεί να χρησιμεύσει για να προσθέσει μεγαλύτερη δυναμικότητα στη σκέψη σας και στην προσωπική σας θέληση-για-το-καλό καθώς χρησιμοποιείτε τη Μεγάλη Επίκληση και το επικουρικό της μάντραμ. Ο βασικός τόνος της πρώτης όψης είναι η Θυσία και της δεύτερης η Αγάπη. Επομένως οι λέξεις “για να μπορούμε και εμείς να αγαπούμε και να δίνουμε” μπορούν να δημιουργήσουν μια επαφή ανάμεσα στις δύο.

Η απειλή της “έκθεσης σε κίνδυνο” και οι παγκόσμιες υποθέσεις : όπως την αποκάλεσε ο Διδάσκαλος Μορούα. Ερμηνεύθηκε κάπως εσφαλμένα από το νεόφυτο σαν ερεθισμός, αλλά στην πραγματικότητα δεν είναι ερεθισμός με τη συνηθισμένη έννοια της λέξης. Οι επιφανειακοί κυματισμοί του συνηθισμένου ερεθισμού και οι εφήμεροι θυμοί στους οποίους είναι επιρρεπείς όλοι οι μαθητές έχουν σχετικά μικρή σημασία. Εκείνο στο οποίο αναφέρεται είναι η αντίδραση του μαθητή στο παγκόσμιο κακό. Αυτή προκαλεί αβεβαιότητα για το μέλλον, ενόχληση για το τι συμβαίνει σ' ολόκληρο τον πλανήτη απ' τους μη μαθητές, κριτική του εθνικού και διεθνούς σχεδιασμού και μια γενική ατμόσφαιρα δυστυχίας μαζί με μια αίσθηση υπέρτερης γνώσης. Όλα αυτά εκφράζονται μ' έναν αρνητικό, μη εποικοδομητικό τρόπο. Σ' αυτό είναι επιρρεπείς σήμερα πολλοί μαθητές· χρειάζεται ν' αντιληφθούν ότι οι παγκόσμιες υποθέσεις δε διαμορφώνονται και ούτε μπορούν να διαμορφωθούν ή να καθορισθούν απ' οποιαδήποτε ιεραρχική γνώση κατέχει ο μαθητής. Οι παγκόσμιες υποθέσεις και οι συνθήκες πρέπει να βασίζονται κατ' ανάγκη πάνω στο αίτημα και το σημείο εξέλιξης της μάζας της ανθρωπότητας που εργάζεται μέσω των εκλεγμένων ή επιβληθέντων αντιπροσώπων της σε κάθε χώρα.

Η Επιστήμη της Υπηρεσίας και ο Διαλογισμός: Η Επιστήμη της Υπηρεσίας έχει μεγαλύτερη σημασία από την Επιστήμη του Διαλογισμού, γιατί είναι η προσπάθεια και η έντονη δραστηριότητα του υπηρετούντος μαθητή εκείνη που εφελκεί τις ψυχικές δυνάμεις, καθιστά το διαλογισμό ουσιώδη απαίτηση και είναι ο τρόπος – πάνω απ' όλους – που επικαλείται την Πνευματική Τριάδα, επιφέρει την εντατικοποίηση της πνευματικής ζωής, εξαναγκάζει τη δόμηση της ανταγκάρανα και οδηγεί με μια βαθμιαία σειρά απαρνήσεων στη Μεγάλη Απάρνηση που απελευθερώνει το μαθητή για όλη την αιωνιότητα.

Η Αδράνεια του Μέσου Πνευματικά Σκεπτόμενου Ανθρώπου : κρύβεται πίσω από το άλλοθι ότι οι οικογενειακές υποχρεώσεις τον εμποδίζουν να κάνει περισσότερα και δεν αντιλαμβάνεται ότι – με δεδομένη διακριτικότητα και αγαπητική κατανόηση – το οικογενειακό του περιβάλλον μπορεί και πρέπει να είναι το πεδίο στο οποίο θριαμβεύει· λησμονεί ότι δεν υπάρχουν περιστάσεις στις οποίες μπορεί να ηττηθεί το πνεύμα του ανθρώπου ή στις οποίες ο ζηλωτής δεν μπορεί να διαλογισθεί, να σκεφθεί, να μιλήσει και να προετοιμάσει το δρόμο για τον ερχομό του Χριστού, εφόσον ενδιαφέρεται αρκετά και γνωρίζει την έννοια της θυσίας και της σιωπής. Οι περιστάσεις και το περιβάλλον δεν προσφέρουν κανένα αληθινό εμπόδιο για την πνευματική ζωή. Ίσως κρύβεται πίσω από το

άλλοθι της κακής υγείας και συχνά πίσω από μια φανταστική ασθένεια. Η μόνη θεραπεία γι' αυτή την υφέρπουσα αδράνεια είναι να αγνοήσετε το σώμα και να χαρείτε τη ζωντάνια της υπηρεσίας. Αυτή οδηγεί σε μακρύτερη ζωή. Δεν αναφέρομαι εδώ σε συγκεκριμένη ασθένεια ή σε σοβαρά φυσικά μειονεκτήματα·

Η επιστροφή του Χριστού: θα εκφρασθεί κατ' αρχή με μια ανάβλυση της Χριστικής συνείδησης στις καρδιές των ανθρώπων παντού· η πρώτη της έκφραση θα είναι η καλή θέληση.

Σε δεύτερη φάση οι μαθητές παντού θα ευαισθητοποιηθούν αυξητικά στην ποιότητά Του, τη φωνή Του και τη διδαχή Του· σε πολλές περιπτώσεις θα “επισκιασθούν” απ' Αυτόν, όπως ακριβώς επισκίασε προηγουμένως το μαθητή Του Ιησού· μέσω αυτής της επισκίασης των μαθητών σε όλες τις χώρες θα αντιγράψει τον εαυτό Του επανειλημμένα. Η αποτελεσματικότητα και η δυναμικότητα του επισκιασθέντος μαθητή θα είναι εκπληκτική.

..... Είναι άχρηστο, αδελφοί μου, να διαλογίζεσθε πάνω σε γραμμές που θα βοηθήσουν στην προετοιμασία του κόσμου για την έλευση της Ιεραρχίας και την επανεμφάνιση του Χριστού εκτός και αν πάλι η προετοιμασία αυτή αποτελεί ακέραιο μέρος της συνεχούς καθημερινής σας προσπάθειας και δεν αποτελεί απλώς ευσεβή πόθο και τη διατύπωση κάποιας ελπιδοφόρου θεωρίας για το μέλλον της ανθρωπότητας.

Η “πύλη του κακού” : μένει ανοιχτή από την ανθρωπότητα με την εγωιστική της επιθυμία, τα μίση της και τη χωριστικότητα της, με την απληστία της και τους φυλετικούς και εθνικούς της φραγμούς, τις κατώτερες προσωπικές της φιλοδοξίες και την αγάπη της για δύναμη και σκληρότητα. Καθώς η καλή θέληση και το φως θα διαχύνονται στις καρδιές και τις διάνοιες των ανθρώπων, οι κακές αυτές ποιότητες και οι κατευθυνόμενες αυτές ενέργειες που κρατούν ανοιχτή την πύλη του κακού, θα παραχωρούν τη θέση τους στη λαχτάρα για ορθές ανθρώπινες σχέσεις, στην απόφαση να δημιουργηθεί ένας καλύτερος και πιο ειρηνικός κόσμος και στην παγκόσμια έκφραση της θέλησης-για-το-καλό. Καθώς οι ποιότητες αυτές θα αντικαθιστούν τις παλιές και ανεπιθύμητες, η πύλη του κακού συμβολικά θα κλείνει αργά από το καθαρό βάρος της κοινής γνώμης και από την ορθή ανθρώπινη επιθυμία. Τίποτε μάλλον δεν μπορεί να το σταματήσει.

Η εξωτερίκευση της Ιεραρχίας και η ανθρωπότητα: η αποκατάσταση των Μυστηρίων δεν είναι συνεπώς κάτι που γίνεται για την ανθρωπότητα ή απλώς πραγματοποιείται επειδή οι άνθρωποι απέκτησαν στενότερη επαφή, έχουν το δικαίωμα για κάποια ανταμοιβή ή είναι πια τόσο πνευματικοί ώστε η Ιεραρχία μπορεί να διαθέσει επωφελή και χρήσιμο χρόνο για να τους βοηθήσει. Η εικόνα είναι εντελώς διαφορετική. Ό,τι προβάλλει με τόση σπουδαιότητα στη συνείδηση των ανθρώπων, είναι στην πραγματικότητα εντελώς δευτερεύον σε σχέση με την ιεραρχική κρίση που εξετάζουμε. Αυτή η επανεμφάνιση στο φυσικό πεδίο και η επακόλουθη ζωή υπηρεσίας (που περιλαμβάνει παράγοντες βαθιάς σημασίας για τους ανθρώπους) αποτελούν έκφραση της έμφυτης πνευματικής παρόρμησης που εξωθεί την ιεραρχική δράση προς δύο κατευθύνσεις, αλλά συνεπάγεται μια ενωμένη κίνηση που περιβάλλει και τα πέντε πεδία της υπερανθρώπινης εξέλιξης και απαιτεί μια ομαδική ανακεφαλαίωση της διαδικασίας ενσάρκωσης.

Η ανέλιξη της ανθρώπινης συνείδησης:

1. Η συνείδηση της προσωπικότητας είναι εκείνη της τρίτης όψης της θειότητας, της όψης του δημιουργού. Εργάζεται στην ύλη και την ουσία προκειμένου να δημιουργήσει μορφές μέσω των οποίων μπορεί να εκφραστεί η ποιότητα και έτσι να καταδείξει τη φύση της θειότητας στο πεδίο των εμφανίσεων.
2. Η εγωική συνείδηση είναι εκείνη της δεύτερης όψης της θειότητας, εκείνη της ψυχής η οποία εκφράζεται σαν ποιότητα και σαν το καθοριστικό υποκειμενικό “χρώμα” των εμφανίσεων. Φυσιολογικά ποικίλλει ανάλογα με την ικανότητα της ψυχής σε κάθε μορφή να κυριαρχεί το φορέα της – την ύλη – και να εκφράζει την έμφυτη ποιότητα μέσω της εξωτερικής μορφής.
3. Η εναδική συνείδηση είναι εκείνη της πρώτης όψης της θειότητας, εκείνη που ενσωματώνει τη θεία ζωή-σκοπό και πρόθεση και χρησιμοποιεί την ψυχή για να καταδείξει δια της ψυχής αυτής τον εγγενή σκοπό του Θεού. Αυτή καθορίζει την ποιότητα. Η ψυχή ενσωματώνει αυτό το σκοπό και τη θέληση του Θεού καθώς εκφράζεται σε επτά όψεις.

Ηγέτες : Οι ιδεαλιστές και οι εργάτες του κόσμου, που έχουν δεσμευθεί στην πραγμάτωση κάποιου ιδεώδους το οποίο τους φαίνεται ότι ενσωματώνει όλα όσα είναι επιθυμητά και ότι λύνει το πρόβλημα όπως το βλέπουν γύρω τους. Σ’ αυτή την ομάδα μπορούν να ενταχθούν οι τωρινοί ηγέτες και δικτάτορες του κόσμου, αδιάφορο με ποιο όνομα αποκαλούνται. Ότι οι μέθοδοί τους μπορεί να μην είναι επιθυμητές, αληθεύει βέβαια συχνά, αλλά είναι σχετικά ασήμαντο. Σωστά ή όχι, εργάζονται υπό την έμπνευση μιας ιδέας· επιφέρουν συγκεκριμένες αλλαγές στις διάνοιες των συνανθρώπων τους και στις παγκόσμιες συνθήκες· εφελκύνουν μια νοητική ανταπόκριση απ’ το κοινό και τον κόσμο. Επομένως ο κόσμος τους οφείλει πολλά, επειδή εγκαινιάζουν εκείνες τις αλλαγές που μεταβάλλουν τον παγκόσμιο ρυθμό και επιταχύνουν το ρυθμό του. Μας προετοιμάζουν έτσι για τις ακόμη πιο επαναστατικές αλλαγές της νέας εποχής. Θα διαπιστώσουμε ότι μερικοί απ’ αυτούς περιλαμβάνονται στο Νέο Όμιλο Υπηρετών του Κόσμου. Το άμεσο καλό του λαού σαν σύνολο φαίνεται στους ηγέτες να υπερέχει κατά πολύ κάθε πρόσκαιρων συμβάντων σε άτομα και μικρές ομάδες (Ο Χριστός και ο αδελφός του Βούδδας, ο Πλάτων, ο Σπινόζα, ο Αβραάμ Λίνκολν ή η Φλόρενς Ναϊτινγκέιλ). Οι μεγάλες αυτές ψυχές διακρίνονται πρωτίστως από το γεγονός ότι δε γνωρίζουν κανένα νοητικό περιορισμό και η περιεκτικότητά τους είναι τέτοια ώστε γι’ αυτούς δεν υφίστανται φυλετικές διακρίσεις ούτε θρησκευτικές διαφορές. Οι ηγέτες αυτοί είναι απλώς ανθρώπινα όντα και όπως όλοι οι άλλοι άνθρωποι – ιδεαλιστές, λαθεμένοι, εραστές της χώρας τους, εγωιστές, ευσυγκίνητοι, ανόητοι, πανούργοι, ισχυροί, εστιασμένοι σε κάποιο στόχο ή φιλοδοξία, με διαυγές όραμα και ταυτόχρονα με μυωπικές αντιδράσεις, σκληροί ή σοφοί ανάλογα με την κατάσταση – είναι σε τελική ανάλυση πολύ αναπτυγμένες προσωπικότητες. Χρησιμοποιούνται για να εκτελέσουν μεγάλες και αναγκαίες αλλαγές και για να μεταβάλουν το πρόσωπο του πολιτισμού. Συχνά είναι εκφράσεις της θείας θέλησης, όπως ο Μωυσής ο Νομοθέτης, ο Άκμπαρ ο πολεμιστής και σπουδαστής, ο Λεονάρντο ντα Βίντσι ο εμπνευσμένος καλλιτέχνης και άλλες μεγάλες και εξέχουσες μορφές που καθόρισαν τις βασικές τάσεις του ανθρώπινου πολιτισμού

Ηγέτες, Φωτισμένοι : Το πρώτο μάθημα είναι το μάθημα του οράματος. Ποιοι είναι άραγε οι στόχοι σου; Ποιο είναι το πνευματικό κίνητρο που θα είναι και είναι τόσο ισχυρό ώστε να

σε κρατά σταθερό στο σκοπό και ειλικρινή στο στόχο. Το δεύτερο μάθημα είναι η ανάπτυξη μιας ορθής αίσθησης αναλογίας. Αυτή, όταν αναπτυχθεί πραγματικά και εφαρμοσθεί σωστά, θα σου επιτρέψει να περπατάς ταπεινά στο Δρόμο. Διαυγή σκέψη, ταπεινότητα και συνεχή προσαρμογή. Το τρίτο μάθημα είναι η ανάπτυξη του πνεύματος της σύνθεσης. Αυτό σου επιτρέπει να συμπεριλάβεις τα πάντα στην ακτίνα επιρροής σου αλλά και να συμπεριληφθείς στην ακτίνα επιρροής όσων είναι μεγαλύτεροι από σένα. Έτσι εδραιώνεται η αλυσίδα της Ιεραρχίας. Ένα άλλο μάθημα που στην πραγματικότητα προκύπτει από τα παραπάνω, είναι η αποφυγή του πνεύματος της επίκρισης, γιατί η επίκριση οδηγεί σε φραγμούς και απώλεια χρόνου. Πώς λοιπόν όσοι έχουν όραμα (και είναι πολλοί) μπορούν να εξασκηθούν για να βοηθήσουν στον ορθό προσανατολισμό της ανθρωπότητας; Πώς μπορούν να γίνουν οι ηγέτες που τόσο πολύ χρειαζόμαστε; Μαθαίνοντας να οδηγούνται απ' τον Χριστό και ακολουθώντας την καθοδήγηση του εσωτέρου μυστικού Χριστού που αναπόφευκτα θα τους οδηγήσει κατευθείαν στον Χριστό το Μυσταγωγό. Σαν ζηλωτές των μυστηρίων πρέπει να μάθουμε τον τρόπο με την υπακοή στο φως που μπορεί να έχουμε, με την αγάπη και την ευαισθητοποίηση στην έμπνευση εκ των άνω. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Στο έργο της βοήθειας της ανθρωπότητας σαν μέρος του ομίλου του Διδασκάλου ή του Άσραμ, το γεγονός ότι υπάρχουν άνδρες και γυναίκες τοποθετημένοι σε θέσεις ισχύος για να επιτελέσουν το θείο σχέδιο είναι ένα από τα πρώτα που πρέπει να αντιμετωπισθεί. Αυτό πρέπει να γίνει χωρίς κριτική, αποφεύγοντας τη συνεχή αναγνώριση των περιορισμών τους, με κατανόηση του προβλήματός τους, με αντίληψη της κλήσης της ψυχής τους στη δική σας και με τη διάχυση επάνω τους ενός συνεχούς ρεύματος “αγαπητικής κατανόησης”. Είναι πιο προχωρημένοι μαθητές από σας – όσο λίγο και αν το αντιλαμβάνεσθε. Είναι – συνειδητά ή ασυνείδητα – κάτω από την “εντύπωση” των Διδασκάλων· λίγα μπορεί να κάνει γι' αυτούς ο μέσος μαθητής διαμορφώνοντας τη σκέψη ή σχηματοποιώντας τις αποφάσεις τους. Αναφέρομαι φυσικά στους ηγέτες των Δυνάμεων του Φωτός πάνω στο εξωτερικό φυσικό πεδίο. Αλλά οι μαθητές και οι ζηλωτές μπορούν να τους πλαισιώσουν με ένα προστατευτικό τείχος φωτός και αγάπης· μπορούν ν' αποφεύγουν να τους εμποδίζουν με σκέψεις επίκρισης που μπορούν να φουσκώσουν την πλημμύρα της κριτικής την οποία χύνουν επάνω τους οι εγκόσμια σκεπτόμενοι.

Ηγέτες, μανιακοί : (1945) Οι τελευταίοι είναι “κελύφη” που έχουν καταληφθεί από κακοποιές οντότητες, απ' όπου και η δυναμική, προσηλωμένη τους δυναμικότητα και απ' όπου και η ακραία επιδεξιότητα και πανουργία τους. Είναι η ενσωμάτωση του πνεύματος του υλισμού, απογυμνωμένοι από κάθε αληθινό αίσθημα και αντίληψη, στερούμενοι του φωτός της αγάπης και της κατανόησης. Εφελκύνονται από την υλική πλευρά της ίδιας της ανθρωπότητας και τη δυναμικότητα της μαζικής ιδιοτέλειας του ανθρώπινου γένους. Με τον ίδιο τρόπο μπορούν να εφελκυσθούν σε τρομακτική δυναμικότητα οι Δυνάμεις του Φωτός, αλλά μόνο από τη μαζική έφεση και τις πνευματικές επιθυμίες των λαών της Γης.

Ηγετών μαθήματα: οι ηγέτες πρέπει να μάθουν να στέκουν μόνοι και πάντα μπορούν να το κάνουν αν αγαπούν αρκετά. Το πρώτο μάθημα είναι το μάθημα του οράματος. Ποιοι είναι άραγε οι στόχοι σου; Ποιο είναι το πνευματικό κίνητρο που θα είναι και είναι τόσο ισχυρό ώστε να σε κρατά σταθερό στο σκοπό και ειλικρινή στο στόχο; Κανείς δεν μπορεί να διατυπώσει το όραμα για λογαριασμό σου· είναι πρόβλημα της προσωπικότητάς σου και από τη δύναμη του οράματος και την ομορφιά της εικόνας που ζωγραφίζεις με τη φαντασία

σου θα εξαρτηθούν πολλά απ' όσα θα κάνεις και θα γίνεις Το δεύτερο μάθημα είναι η ανάπτυξη μιας ορθής αίσθησης αναλογίας. Αυτή, όταν αναπτυχθεί πραγματικά και εφαρμοσθεί σωστά, θα σου επιτρέψει να περπατάς ταπεινά στο Δρόμο. Κάθε αληθινός ηγέτης δεν μπορεί παρά να είναι ταπεινός, γιατί αντιλαμβάνεται το μέγεθος του καθήκοντός του· εκτιμά τους περιορισμούς της προσφοράς του (στο φως του οράματος) και την ανάγκη για συνεχή ατομική ανάπτυξη και καλλιέργεια ενός πνεύματος σταθερής εσωτερικής πνευματικής μάθησης, αν πρόκειται να κάνει τη δέουσα συνεισφορά. Συνέχισε λοιπόν να μαθαίνεις· μένε ανικανοποίητος από τον εαυτό σου και την επίτευξή σου, όχι με κάποια νοσηρή έννοια, αλλά με τρόπο ώστε η αρχή της ανάπτυξης και της ώθησης προς τα μπρος και πάνω να ενδυναμωθεί μέσα σου. Βοηθάμε τους άλλους με την προσπάθειά μας να επιτύχουμε· αυτό σημαίνει διαυγή σκέψη, ταπεινότητα και συνεχή προσαρμογή. Το τρίτο μάθημα είναι η ανάπτυξη του πνεύματος της σύνθεσης. ... Ένα άλλο μάθημα που στην πραγματικότητα προκύπτει από τα παραπάνω, είναι η αποφυγή του πνεύματος της επίκρισης, γιατί η επίκριση οδηγεί σε φραγμούς και απώλεια χρόνου.

Ηγεσία και ΝΟΕΚ: Στο φυσικό πεδίο, χωρίς καμιά εξωτερική οργάνωση, τελετουργία ή εξωτερική μορφή, ολοκληρώνεται – σιωπηλά, σταθερά και δυναμικά – μια ομάδα ανδρών και γυναικών που θ' αντικαταστήσουν τελικά την προηγούμενη ιεραρχική προσπάθεια. Θα υποκαταστήσουν όλες τις εκκλησίες, όλες τις ομάδες και όλες τις οργανώσεις και θ' αποτελέσουν τελικά εκείνη την ολιγαρχία των επίλεκτων ψυχών που θα κυβερνούν και θα καθοδηγούν τον κόσμο.

Ηγεσία Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου:'' Ένας άλλος προσκυνητής στο σκοτάδι πλησίασε και ψηλαφώντας βρήκε τον Οπαδό. 'Οδήγησε εμένα και τους άλλους στο Φως', φώναξε. Ο Οπαδός δε βρήκε λέξεις, ούτε Αρχηγό, ούτε φόρμουλες αλήθειας, ούτε τύπους ή τελετουργίες. Βρήκε αρχηγό τον εαυτό του και τράβηξε τους άλλους στο φως – το φως που έλαμπε σε κάθε μεριά. Δούλευε και αγωνιζόταν μπροστά. Το χέρι του κρατούσε τους άλλους και για χάρη τους έκρυβε την ντροπή του, το φόβο του, την απελπισία και την απόγνωσή του. Έλεγε λόγια σιγουριάς και πίστης στη ζωή και στο φως και στο Θεό, στην αγάπη και στην κατανόηση... ''.

Ηλιακοί Πίτρι ή Άγγελοι : δίνουν το νου στον άνθρωπο και δημιουργούν το σχετικά μόνιμο σώμα του Εγώ ή Ανώτερου Εαυτού. Δεν πρέπει να συγχέονται με τους Σεληνιακούς Πίτρι ή Προγόνους οι δομητές του σεληνιακού σώματος του ανθρώπου και η αντιστοιχία τους στα άλλα βασίλεια της φύσης , αποτελούν το ολικό άθροισμα του πυκνού φυσικού σώματος του Λόγου ή της ουσίας του νοητικού, αστρικού, φυσικού πεδίου. Είναι προϊόν ενός προηγούμενου ηλιακού συστήματος · οι δραστηριότητες τους χρονολογούνται από τότε . Το σύστημα εκείνο αποτελεί για το τωρινό ότι η σεληνιακή άλυσσος για μας . Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το φυσικό σώμα δεν θεωρείτε αρχή, είναι επίσης ο λόγος για τον οποίο η κατώτερη φύση θεωρείται κακή και ο άνθρωπος πρέπει να σφαγιάσει το σεληνιακό του σώμα . Οι Ηλιακοί άγγελοι είναι διπλοί σε φύση . Σεληνιακό στο κατώτερο, Ηλιακό στο ανώτερο τμήμα του. Η ηλιακή οψη έλκεται προς το Βουδδι , η άλλη κατέρχεται ή έλκεται από το κατώτερο ζώο. Βλέπε: Πίτρι

Ηλιακοί Άγγελοι : είναι οντότητες υψηλής τάξης με μια εξευγενισμένη συνείδηση που αντιστοιχεί στην υλική ουσία με την οποία έχουν ενδυθεί. Μπορείτε να θεωρήσετε ότι έχουν την ίδια σχέση που ο πνευματικά αναγεννημένος και απελευθερωμένος κόσμος των βραχμίν ή Νιρμανακάγια έχει ως προς τη συνήθη ανθρωπότητα. Οι άγγελοι υπήρξαν βραχμίν σε προηγούμενες μαχαμανβαντάρα και πέρασαν τις τεράστιες περιόδους υποφέροντας και μοχθώντας για την έγερση σοφίας στον κόσμο και έτσι πρόβαλαν ως άγγελοι από την άπειρη μήτρα της Αδίτι υπο τη καρμική τους ώθηση μετά από μια περίοδο μαχαπραλάγια. (ΜΔ)

Ηλιακοί Άγγελοι(2) : βρίσκονται πάνω στο νοητικό πεδίο (το πέμπτο υποπεδίο του κοσμικού φυσικού πεδίου και από τη σκοπιά του Ηλιακού Λόγου βρίσκονται σε φυσική ενσάρκωση(στη Μυστική Δοξασία αποκαλούνται Θειοι Μανασαπούτρα).

Ηλιακοί Άγγελοι(ψυχές) και θυσία: Η θυσία των ηλιακών αγγέλων έφερε σε ύπαρξη το τέταρτο βασίλειο της φύσης. Οι “επιστρέφοντες νιρβάνι” (όπως αποκαλούνται στην εσωτερική φιλολογία), με περίσκεψη και πλήρη κατανόηση πήραν ανθρώπινα σώματα προκειμένου να υψώσουν τις κατώτερες αυτές μορφές ζωής πλησιέστερα στο στόχο. Αυτοί είμασταν και είμαστε. Οι “Κύριοι της Γνώσης και της Συμπόνιας και της ακατάπαυστης αέναης Αφοσίωσης” (που είμαστε εμείς) επέλεξαν να πεθάνουν για να μπορέσουν να ζήσουν οι μικρότερες αυτές ζωές και η θυσία αυτή έκανε εφικτή την εξέλιξη της ενοικούσας συνείδησης της Θεότητας. Η συνείδηση αυτή, έχοντας διανοίξει το δρόμο της μέσω των υπανθρώπινων βασιλείων της φύσης, χρειαζόταν τη δραστηριότητα των ηλιακών αγγέλων για να γίνει δυνατή η περαιτέρω πρόοδος. Εδώ βρίσκεται:

α. Η υπηρεσία μας στο Θεό μέσω θυσίας και θανάτου·

β. Η υπηρεσία μας στις άλλες ψυχές μέσω εσκεμμένου αυτοθυσιαστικού σκοπού·

γ. Η υπηρεσία μας στις άλλες μορφές ζωής στα άλλα βασίλεια.

Όλα αυτά συνεπάγονται το θάνατο και τη θυσία ενός Υιού του Θεού, ενός ηλιακού αγγέλου, επειδή από τη σκοπιά της Θεότητας η κάθοδος στην ύλη, η εκδήλωση δια της μορφής, η λήψη ενός σώματος, η επέκταση της συνείδησης δια της διαδικασίας της ενσάρκωσης, θεωρούνται όλες αποκρυφιστικά ότι είναι θάνατος. Όμως οι άγγελοι “διάλεξαν να πεθάνουν και πεθαίνοντας έζησαν”. Δια της θυσίας τους η ύλη ανυψώνεται στον Ουρανό.

Ηλιακοί Πιτρι : βλέπε Πιτρι.

Ηλιακό σύστημα : 10 Σχήματα εξέλιξης ή διατάξεις. Θεωρείται ότι αποτελείται από 70 πλανήτες ορατούς και μη. Πιθανό να αντιστοιχεί σε μια ανθρώπινη ενσάρκωση. Ο προσωπικός μας θεός. Παρόλο που το Ηλιακό σύστημα αποτελεί το φυσικό του σώμα οι εξωτερικές του δραστηριότητες είναι πολύ μεγαλύτερες από τις εσωτερικές. Αυτό που για μας μοιάζει τόσο υπέροχο είναι κάτι μικρό για αυτόν. Στην Μπαγκαβάτ Γκιτά λέει : “έχοντας διαπεράσει όλο αυτό το σύμπαν με ένα μέρος του εαυτού μου παραμένω ” .
Βλέπε: Σχήμα εξέλιξης (Αρθουρ Παουελ)

Ηλιακός Λόγος: Κάθε ηλιακό σύστημα είναι η εκδήλωση της ενέργειας και της ζωής μιας μεγάλης κοσμικής Ύπαρξης , την οποία από έλλειψη καλύτερου όρου την αποκαλούμε Ηλιακά Λόγο. Αυτός ο Ηλιακός Λόγος ενσαρκώνεται ή έρχεται σ’ εκδήλωση

χρησιμοποιώντας ως μέσον ένα ηλιακό σύστημα. Αυτό το ηλιακό σύστημα είναι το σώμα ή η μορφή αυτής της κοσμικής Ζωής και είναι τριπλό καθαυτό(το παρόν είναι το 2Ο, ένα σύστημα αγάπης, προηγήθηκε ένα άλλο ηλιακό σύστημα όπου η νοημοσύνη ήταν η προεξάρχουσα ιδιότητα , θα ακολουθήσει το τρίτο όπου η θέληση θα είναι ο σκοπός της εξέλιξης).Αυτό το τριπλό ηλιακό σύστημα μπορεί να περιγραφεί με όρους των τριών όψεων ή (όπως το θέτει η Χριστιανική θεολογία) με όρους των τριών Προσώπων(Πατήρ- Υιός – Άγιο Πνεύμα). Η εστίαση της Ύπαρξης είναι στο Κοσμικό Νοητικό Πεδίο.

Ηλιακό Σύστημα και Αστερισμοί: Ένα ηλιακό σύστημα απαρτίζεται από έναν ήλιο σαν το κεντρικό εστιακό σημείο με μια σειρά συνοδών πλανητών που διατηρούνται σε μαγνητική επικοινωνία στις τροχιές τους γύρω απ' αυτό τον ήλιο.

Ένας αστερισμός αποτελείται από δύο ή περισσότερα ηλιακά συστήματα ή σειρά ηλίων με τους συνοδούς πλανήτες τους. Τα συστήματα αυτά συγκρατούνται σαν συνεκτικό σύνολο από την ισχυρή αλληλοσχέτιση των ηλίων των οποίων η μαγνητική επικοινωνία είναι τόσο ισορροπημένη ώστε αποκρυφιστικά “βαδίζουν μαζί την Ατραπό μέσα στην ακτίνα δύναμης ο ένας του άλλου”· διατηρούν τις σχετικές αποστάσεις τους και ζωογονούν τους πλανήτες τους, αλλά ταυτόχρονα διατηρούν μια ισότητα ισορροπίας και επιρροής. Σε μερικές σπάνιες περιπτώσεις αυτή η ισορροπία διαταράσσεται και παρατηρείται μια αύξηση ή ελάττωση της επιρροής και της μαγνητικής δύναμης.

Ήλιος : πορεύεται στο διάστημα συγκρατώντας το ηλιακό μας σύστημα μέσα στη σφαίρα επιρροής του γύρω απ ο ένα κεντρικό και ρυθμιστικό άστρο το οποίο όπως ορθά εικάζεται , ανήκει στον αστερισμό του Ταύρου, που βρίσκεται στις Πλειάδες. Παράλληλα από τη σκοπιά του πλανήτη μας φαίνεται ότι διέρχεται από τα δώδεκα σημεία του ζωδιακού.

Ηλικιωμένο σώμα : Είναι πολύ ευκολότερο για την ψυχή να εκφράζεται μέσω ενός ηλικιωμένου έμπειρου σώματος παρά μέσω ενός σώματος που είναι νέο και άπειρο, αρκεί να μην υπάρχει υπερηφάνεια και επιθυμητική ιδιοτέλεια, αλλά μόνο λαχτάρα για αγάπη και υπηρεσία.

Ηλικία Πνεύματος: Είναι απαραίτητο να διακρίνουμε επίσης τη διαφορά σε ηλικία του πνεύματος . Μπορεί κανείς να αναγνωρίσει ένα πρόσφατο πνεύμα συγκρινόμενο με ένα παλιό πνεύμα σημειώνοντας τη διαφορά σε αγωνιστικότητα. Ένα πρόσφατο πνεύμα δεν έχει τις βαθιές αντιλήψεις που έχουν εντυπωθεί από την εμπειρία πολλών ζωών , αλλά συχνά έχει λιγότερο εγωισμό και είναι περισσότερο ευπροσάρμοστο στην εξέλιξη.

Ήμερες Κρίσης (εξετάσεων) : Στα μέσα της επόμενης περιστροφής , της πέμπτης θα γίνει ο μεγάλος διαχωρισμός όταν ανθρώπινες οντότητες που δεν είναι αρκετά προχωρημένες θα απορριφθούν και θα περάσουν σε μια κατάσταση αναμονής για μια επόμενη αλυσίδα. Οι παραινέσεις του Χριστού αναφέρονται ειδικότερα στους ανθρώπους αυτούς που δεν δίνουν τον καλύτερο εαυτό τους δηλ. σε όσους έχουν τη ευκαιρία , αλλά δεν κάνουν την προσπάθεια που χρειάζεται . Η Ε.Π.Μ τους αναφέρει ως “ άχρηστους πολυθρονάκιδες που αρνούνται να γίνουν συνεργάτες της φύσης ” . Για αυτούς σημαίνει ουσιαστικά καθυστέρηση ,τη χειρότερη μοίρα που μπορεί να τύχει στα πλάσματα διαρκούντος της εξέλιξης.. Στο συνολικό αριθμό των 60 δισεκατομμυρίων που υπολογίζεται το ανθρώπινο

βασιλείο περίπου τα 2/5 θα κοπούν. Μετά από αυτή την περίοδο οι περιστάσεις θα προσαρμοστούν ειδικά για γρήγορη πρόοδο των προχωρημένων Εγώ ώστε στο τέλος της περιόδου το 1/5 να φτάσει στο βαθμό του Ασέκα ή Μυημένου- Διδάσκαλος (5η μήση) , το 1/5 θα φτάσει στο βαθμό του Αρχάτ-Μύστης (4 μήση) και το τελευταίο 1/5 θα βρίσκεται στους χαμηλότερους βαθμούς του μονοπατιού στο τέλος της επόμενης πέμπτης περιστροφής. Γενικώς όμως υπάρχουν ημέρες κρίσεις τεσσάρων τάξεων. (Αρθουρ Παουελ)

Ημερομηνία Εμφάνισης Αβατάρ: Την τωρινή εποχή και στο άμεσο σημείο έντασης ο Χριστός πρόσθεσε στα δύο άμεσα και σταθερά έργα Του το έργο της επίσπευσης της έλευσης του Αβατάρ που αναμένει για το τελειοποιημένο έργο της Ιεραρχίας που εστιάζεται στον Χριστό και το ισχυρό έργο της Σαμπάλλα που εστιάζεται στον Κύριο του Κόσμου. Όταν φθάσει η ακριβής στιγμή, το έργο του Βούδδα που εκπροσωπεί τη Σαμπάλλα και του Χριστού που εκπροσωπεί την Ιεραρχία, συν το ευλικρινές αίτημα της Ανθρωπότητας, θα επιφέρει μια διευθέτηση ή μια ευθυγράμμιση η οποία θα αποδεσμεύσει έναν εφελκυστικό Ήχο που θα είναι εξωπλανητικός και τότε ο Αβατάρ θα έλθει.

Μη με ρωτάς για την ημερομηνία ή την ώρα, αδελφέ μου, γιατί δεν τη γνωρίζω. Εξαρτάται από την κλήση – την άφωνη κλήση – όλων όσων στέκουν με μαζική πρόθεση· εξαρτάται επίσης απ’ την ώρα της ακριβούς ευθυγράμμισης και από ορισμένες όψεις του έργου που γίνεται αυτή την εποχή από τα πρεσβύτερα Μέλη της Ιεραρχίας και επίσης από τη σταθερότητα των μαθητών του κόσμου και των μυημένων – που εργάζονται στα διάφορα Άσραμ τους. Σ’ αυτό πρέπει επίσης να προστεθεί ό,τι οι χριστιανοί αποκαλούν “ανεξιχνίαστη βούληση του Θεού”, τον άδηλο σκοπό του Κυρίου του Κόσμου που “γνωρίζει το δικό Του Νου, ακτινοβολεί την ανώτατη ποιότητα της Αγάπης και εστιάζει τη Θέλησή Του στο δικό Του υψηλό Τόπο έξω απ’ την Αίθουσα Συμβουλίου της Σαμπάλλα”.

Ηρεμία και εμπιστοσύνη: “ Στην ηρεμία και την εμπιστοσύνη θα βρεθεί η δύναμή σου”. Έχεις σημειώσει ποτέ την αποκρυφιστική σημασία αυτών των λέξεων; Η ηρεμία αναφέρεται στην αναγκαία κατάσταση του αστρικού ή συναισθηματικού σώματος και η εμπιστοσύνη που είναι η εξωτερική έκφραση μιας ενδόμυχης πίστης, περιγράφει την κατάσταση του νου. Παραθέτοντας για σένα αυτές τις λέξεις, σου έχω δώσει τους κανόνες εργασίας που πρέπει να κυβερνούν τη ζωή της προσωπικότητάς σου στη διάρκεια των προσεχών λίγων μηνών. Η ηρεμία οδηγεί σε ορθή αντανάκλαση στην ήρεμη λίμνη της συναισθηματικής ζωής και αυτητύποστασις, πραγμάτων έλεγχος ου βλεπομένων.” Αυτές οι επιθυμητές πραγματικότητες, όταν αντανακλώνται στη συναισθηματική φύση, προκαλούν έφεση και αναπτύσσουν την πίστη. στο φως της ψυχής. Η εμπιστοσύνη είναι η έκφραση της πίστης της προσωπικότητας στο γεγονός της ψυχής και του Σχεδίου. “Εστι δε πίστις ελπιζομένων

Ηρεμία και κρίσεις μαθητού: Ο μαθητής φτιάχνει τις δικές του κρίσεις και όταν μια ζωή στερείται κρίσεων (στο στάδιο της ανάπτυξής σου), αυτό σημαίνει πως ο μαθητής στέκει ακίνητος. Σημαίνει πως η εργασία του είναι τέτοια ώστε δεν κάνει καμιά κρούση στο περιβάλλον και στους συντρόφους του. Δεν έχει συνεπώς καμιά αξία. Έχεις ανάγκη να σταθείς στον κύκλο της ζωής σου σαν ένα ήρεμο κέντρο, αλλά η ηρεμία αυτή πρέπει να είναι εκείνη που επιτυγχάνεται με την κυριαρχία της ταραχής και όχι η ηρεμία ενός λιμνάζοντος λάκκου.

Ηρεμία , αποκρυφιστική: Αλλά η ειρήνη αυτή δεν είναι γαλήνη και στον τσέλα επιτρέπεται να ανοικεί στην αύρα του Διδασκάλου μόνο όταν η γαλήνη έχει υποκαταστήσει την ειρήνη. Η γαλήνη υποδηλώνει τη βαθιά ηρεμία, την απαλλαγμένη από συναισθηματική διαταραχή η οποία διακρίνει το μαθητή που είναι εστιασμένος σ' ένα "νου κρατημένο σταθερά στο φως". Η επιφάνεια της ζωής του μπορεί να βρίσκεται (από την εγκόσμια σκοπιά) σε μια κατάσταση βίαιης ρευστότητας. Όλα όσα αγαπά και θεωρεί πολύτιμα στους τρεις κόσμους μπορεί να γκρεμίζονται γύρω του. Αλλά παρόλα αυτά παραμένει σταθερός, ισορροπημένος σε ψυχική συνείδηση και τα βάθη της ζωής του παραμένουν αδιατάρακτα.

Ηρεμία τρίτης ακτίνας και ευθυγράμμιση: Αυτή η επιβαλλόμενη ηρεμία επιφέρει την αληθινή ευθυγράμμιση. Δεν είναι η ηρεμία του διαλογισμού αλλά της ζωής. Ο ζηλωτής πάνω στην τρίτη ακτίνα έχει την τάση να σπαταλά πολλή ενέργεια, διαιωνίζοντας τις απατηλές μορφές με τις οποίες πεισματικά περιβάλλεται. Πώς μπορεί να επιτύχει το στόχο του όταν αδιάκοπα τρέχει εδώ και εκεί – υφαίνοντας, παρεμβαίνοντας, σχεδιάζοντας και διευθετώντας; Πουθενά δεν καταφέρνει να φτάσει. Πάντα τον απασχολεί ο μακρινός αντικειμενικός σκοπός, εκείνο που μπορεί να υλοποιηθεί σε κάποιο αμυδρό και μακρινό μέλλον και αποτυγχάνει πάντα να επιτύχει τον άμεσο αντικειμενικό σκοπό. Είναι συχνά έκφραση και παράδειγμα της σπατάλης ενέργειας. Υφαίνει για το μέλλον, ξεχνώντας ότι το μικροσκοπικό κομμάτι του υφαντού του είναι ακέραιο μέρος ενός μεγάλου Όλου και ότι ο χρόνος μπορεί να υπεισέλθει και να ματαιώσει – με την αλλαγή των περιστάσεων – τα προσεκτικά καταστρωμένα σχέδια και τα όνειρα των πρώιμων χρόνων. Έτσι το αποτέλεσμα είναι η ματαιώση.

Για να την εξουδετερώσει πρέπει να σταθεί ήσυχα στο κέντρο και (για ορισμένη περίοδο τουλάχιστον) να πάψει να υφαίνει· δεν πρέπει πια να δημιουργεί ευκαιρίες για τον εαυτό του, αλλά – παίρνοντας τις ευκαιρίες που συναντά στο δρόμο του (κάτι πολύ διαφορετικό) – να αφιερώνεται στην ανάγκη που πρέπει να ικανοποιηθεί. Είναι ένα πολύ διαφορετικό ζήτημα και κινητοποιεί σε δραστηριότητα μια πολύ διαφορετική ψυχολογία. Όταν μπορεί να το κάνει και είναι πρόθυμος να επιτύχει τη θεία ραθυμία (από τη σκοπιά της πλανημένης τρίτης ακτινικής στάσης), θα ανακαλύψει πως ξαφνικά έχει επιτύχει την ευθυγράμμιση.

Ήττα: Δεν υπάρχει παρά μόνο ένας δρόμος προς το Διδάσκαλο: βαδίζετε χωρίς να κοιτάζετε πίσω. Η σκέψη της αποτυχίας είναι ήδη ήττα... (Μορύα, Αγκνι Γιόγκα)

ΗΧΟΣ:είναι η μόνη έκφραση του Ανέκφραστου Ονόματος, η μυστική ονομασία του Ενόσ μέσα στον Οποίο ζούμε και κινούμαστε και υπάρχουμε και ο Οποίος είναι γνωστός στη Μεγάλη Λευκή Στοά μ' αυτό το όνομα. Να θυμάστε πάντοτε ότι όνομα και μορφή είναι συνώνυμοι όροι στην απόκρυφη διδασκαλία και οι δύο αυτές λέξεις κρατούν το μυστικό της εκδήλωσης. Στόχος του μνημένου είναι η ταύτιση με όλες τις μορφές της θείας ζωής, έτσι ώστε να μπορέσει να γνωρίσει ότι ο εαυτός του είναι ακέραιο μέρος αυτού του Όλου και να μπορέσει να συντονισθεί με όλες τις καταστάσεις της θείας επίγνωσης, γνωρίζοντας ο ίδιος (και όχι μόνο θεωρητικά) ότι αποτελούν και τις δικές του καταστάσεις επίγνωσης. Μπορεί τότε να εισδύσει στο θείο μυστήριο της γνώσης, να συμμερισθεί τη θεία πανταχού παρουσία και – κατά βούληση – να εκφράσει τη θεία παντογνωσία και να προετοιμασθεί για να εκδηλώσει με πλήρη συνείδηση τη θεία παντοδυναμία.

Τη φύση της ΛΕΞΗΣ, του Α.Υ.Μ. και των μεταγενέστερων αναπτύξεών του, του Ο.Μ. και του Ήχου.

Χρησιμοποιώ λέξεις που είναι ανίκανες να μεταδώσουν την υποκείμενη έννοια της Λέξης. Η κατανόηση μπορεί να έλθει μόνο όταν ο άνθρωπος ζει τη Λέξη, ακούει τον άηχο Ήχο της και την εκπνέει σε μια ζωτική ζωοδότρια πνοή στους άλλους.

Ήχος (2): Αυτό είναι το αληθινό μαγικό έργο, αδελφοί μου, η κατανόηση των ήχων όλων των όντων και η ικανότητα να μιλά κανείς τη γλώσσα της ψυχής είναι το κλειδί του έργου.